

D. D.
Dissertatio Academica,
Sistens

Specimina Quædam Instinctus,
Quo
Animalia Suæ Prospiciunt Soboli,

Quam

Conf. Ampl. Fac. Phil. Acad. Aboëns.

Præside

D:no CAR. NICOL. HELLENIO,

Philos. & Med. Doct. Philos. Profess. Reg. & Ord. Hort.
Acad. Praefecto, nec non Reg. Acad. Scient. & Societ.
Patr. Holm. Membro,

Pro summis in Philosophia honoribus obtinendis

Publice examinandam proponit

FRIDERICUS JUVELIUS,

Ostrobothniensis,

In Auditorio Majori Die XIX Junii An. MDCCXCII.

H. P. M. C.

Aboæ, Typis Frenckellianis.

SPECIMINA QUÆDAM INSTINCTUS,
QUO
ANIMALIA SUÆ PROSPICIUNT SOBOLI.

Contemplatio Naturæ prægustus est voluptatis cœlestis, constans animi gaudium, perfectique ejus solatii initium, summus felicitatis humanæ apex.

A LINNÉ.

Sapientissimam, quam persentiscere nobis licet almæ Naturæ œconomiam, ineffabili semper delectamento animique veneratione summa admiratus, mihi met temperare non potui, quin specimen Academicum editurus, aliquam illius particulam pro virili depingendam mibi sumerem. Quotannis autem redeunte Naturæ spectaculo, quod immensam Divinæ Majestatis potentiam in animalium generatione conspicuam nobis ante oculos ponit, quid unquam vel mente concipi vel cogitatione fingi potest festivius excellentiusque? Opportunitate idcirco anni temporis eidem sacrati usus lætissima, qualemcunque pro ingeniali mei modulo, illius componere Sciagraphiam mecum meditabar; bonis vero, ut quidem mihi videbatur, avibus exorsam, non injuncta solum sed ob temporis angustiam omnino imperata & brevitas & festinatio eo usque restringendam præscribunt, ut breve solummodo proludium amplissimi ac festivissimi spe-
cta-

Et acuti instinctus, quo scenæ huic ornandæ suam animalia conferunt symbolam, strictim & per summa tantum capita eundo proponere cogar. Ostendet tamen illud quadam tenus, opinor, modum, quo animalia hæcce futurarum alias rerum maxime licet incuriosa, ad sapientissimum Naturæ nutum suæ nihilo minus subolis saluti mature omnino & optime prospiciant. Tuum interim C. L. erit, conatus hosce innocuos, non ut permiserit solum æquitas Tua, sed ut fvaferit laudanda humanitas, interpretari.

§. I.

Quæ in brutis animantibus, ut SENECAE utar verbis (a), nascitur non vero ab illis discitur sibi & suis pro diversa vitæ conditione optime prospiciendi solertia, vulgo *Instinctus* nomine venit. Hic sibi semper similis manet, nec cultura proficit, nec in tenello animali minor aut debilior est quam in adulto. Hujus sub sacratissimo generationis negotio, quæ subolis in lucem edendæ vel recens editæ saluti promovendæ dicata videntur specimina, meo qualicunque judicio luculentissima apparent in *selectu* primum *temporis nuptiarum* & *conjunctionis animalium*. Hoc pro diversis animalium speciebus admodum est diversum; aliae enim tempore vernali, aliae æstate, aliæ autumno, aliæ denique gelida hyeme veneris stimulantur libidine, nec ullus est mensis aut hebdomas ulla, qua quædam ani-

mantium species non coēant subolemque producant. Eundem tamen finem idemque per omnia hoc in negotio providæ Naturæ esse consilium deprehendimus, ut nimirum fetus enixus, adhuc tenerimus, aëris vicissitudines commode ferre, ac mater alimenta & ipsi & proli nutriendæ suffectura invenire queat. Cujus ergo & tempora hæcce ordinarie certis anni vicibus ita animadvertisimus adtemperata, ut vix ulla detur exceptio. Adsunt quidem animalia quædam tam libidinosa, ut nullum certum coitus observare videantur tempus, quod præsertim valet de avibus domesticis, & omnibus ferme animalibus cœcuratis; at tamen eodem tempore, quo eorum in sylvis errantes congenera ex naturæ impulsu curas suscipiunt suæ speciei propagandæ, stimulos quoque libidinis hæc sentiunt, eosque, ut ex voce, ingenio, nutibus, gestibus que eorum jam servidioribus, concludere licet, omnium vehementissimos. Mutata autem vivendi ratione, nemo miretur ipsam etiam naturam aliquantum de recto desciscere tenore. Climata porro diversa non levæ variationes respectu hujus temporis efficiunt. In illis quippe terrarum regionibus, ubi perpetua fine variatione æstas propagationi savet, evenit, ut certa animalium genera, quæ in plagiis nostris frigidioribus semel tantum quotannis curas sentiunt generationis, in illis per annum bis aut ter generis propagationem suscipiant. Cujus rei documentum nobis aves *Passerum ordinis* plurimæ subministrant evidenterissimum, quæ apud nos semel tantum per annum pullos excludent,

dunt, in terris vero calidioribus saepius. Tempus itaque hocce, animalium nuptiis conjunctionique dictatum, non quidem certis mensibus, sed cœli in quo-vis climate temperaturæ strictissime accommodatur. Sic in Africa eadem aves nuptias autumno celebrant, quæ alibi & in temperationibus mundi plagis verno tempore his fruuntur gaudiis. Moderante ideo Natura, quævis animalia libidini femet dedunt illo in primis, quod venerabundus mireris, temporis articulo, qui cujusvis indoli ac vivendi generi, immo progeniei gignendæ prosperitati quam maxime conveniat. In plaga mundi septentrionali tempus in primis vernalis his intentis finibus præ cæteris reperitur accommodatissimum. Hoe ideo tempus jucundissimum, libidunda illa omnium viventium ætas, Veneri primo sacratum videtur. Jam instinctu Naturæ jubente, pisces fluminum & lacuum e sopore quasi excitati sub-siliunt & ludunt, aves nitent venustate &

*Avia jam resonant avibus virgulta canoris;
Verbo, animalia pleraque sponsalia contrahunt nuptias-
que parare incipiunt, & in hac regeneratione Naturæ
omne vivum viget, exsultat atque lætatur,*

Et totus feruet veneris dulcedine mundus.

§. II.

Instinctus animalium in prolem provide conservandam in eo etiam luculenter sese prodit, quod in sociis generationis delectum instituere videantur exquisi-

tissimum. Ad solitas Naturæ leges, alacres & fortes, a parentibus sanis & vigentibus generantur fetus. Huic convenienter principio animalia cuncta vehementi ardore maxime vegetos expetunt conjuges. Hinc magnis congregantur catervis, & certamine delectus fit pertinaci, rivali semper eo magis periculoſo, quo majori propagationem adpetens robore & genus ferocia opus habet ad sua in œconomia Naturæ munia administranda. Ita rapaces plerumque feræ pugnis, ululatibus aliisque ferociæ indicis coire solent. Catuliens femina hinc illinc discurrit, procos initio mordet, at illi eam morſu licet maxime laceſſi nunquam adgrediuntur. Proci circumquaque congregantur & illam sequuntur, ſe invicem mordendo certant, ubi parvuli & debiliores ſemper cedere coguntur, & quicunque ſuccumbit, crudeliter ab omnibus procis dilaceratur, ſuccumbens autem ſe in dorsum proſternit ejulatu miſerrimo, nec in anguſtiis conſtituto alii, uti alias animalia ſolent, opem ferunt, ſed eundem interimendum ſibi proposuiffe videntur; maniſtiffimo ſane indicio, eos naturalem ac fuæ ſpeciei debitam conſervare velle magnitudinem, catula licet groſſiori caue connexa dein maiores, majori cum dolore, partuiente catellos. Quamvis autem non in omnibus animalibus eadem ſe prodat in copulæ deſiderio ferocia, ipsarum tamen ad generandum facta congregatio eundem ſatis prodiſ instinctum, licet infirmiores non tantam adhibeant reſiſtentiam, ſed ad primum fere nutum robustiori cedat debilior. Femina ſaltem, ex in-

instinctu naturæ omnino eligit aptissimum functionibus in œconomia Naturæ suo generi injunctis; e robustis nempe robustissimum, e canentibus optime canentem, ex iis, qui festivis suis coloribus Naturam ornare debent, ornatissimum.

§. III.

Ope porro dicti instinctus efficitur, ut animalia, *facta conceptione, æstro venereo non ulterius vexentur*, in futuræ prolis commodum certissimum. Mares, quos ardor hic diutius fortassis urgeret, talibus ut plurimum mox occupantur functionibus, quæ vel longo illos a feminis spatio disjungunt, vel adeo fiunt arduæ, ut remanentem libidinem brevi extinguant. Quantopere autem ad vigorem fetus conservandum hæc faciat providæ naturæ cura, facile deprehendimus, dum ad experientiam stabulariorum vulgo adprobatam attendimus. Hi enim conceptionem equæ ab ineptiori equo præstitam impedituri, equum admittunt ferociorem, quo facto abortum equa facit. Iis autem animalibus, quibus minus noxius videri forte posset continuatus, post semel factam conceptionem, coitus, velut in avibus & illis, quæ non vivos pariunt fetus, atque præfertim ubi duo tantum ponuntur ova, & quæ plura sunt hujus generis, persistens tamen ardor curam certe impediret, quæ in monogamia viventibus utrique parenti, in polygamia vero matribus tantum incumbit, usque quo vitam adsequatur proles. Hanc igitur inutilem & nocitaram copulam Natura severè prohibuit, illam nempe jam excipientibus in mono-

ga-

gamis animalibus, tenerrimis parentum curis. Mares autem polygami, curæ hujus expertes, imperio naturæ irrefragabili segregantur a feminis, ut vel duplicita diligentia & alacritate negotia, tempore lusionis neglecta repeatant & compensent, vel etjam alios in œconomia Naturæ æque necessarios fines promoveant. Sic in ferarum ordine mares eo demigrant, ubi cadaveribus depurgandum est orbis theatrum, aut ubi genus quoddam animalium supra modum est auctum, femina interim remanente intra territorium, sufficienti suæ & pullorum nutritioni destinatum. Sic avium maritimarum plures e. g. Anatum *fuligulæ* & *fusca* mares post celebratas nuptias in patentiora ablegantur maris æquora, nec postea per totam æstatem illis ad littora comparere licet, ne vel feminam in assidua posteritatis cura turbent, vel fortassis etjam ne teneram piscium prolem, quæ ad littora gignitur, sua destruant voracitate. Ut taceam innumerabiles alios benignæ & sapientis Naturæ fines, qui per talēm polygamorum marium a feminis, conceptione facta, separationem obtainentur. Sufficiat nobis pauca hæc adduxisse specimina, scrutanti obvia oculo, perfectissimum ordinem & immensam Auctoris sapientiam adsatim testantia.

§. IV.

Mirabilem etjam instinctum sequuntur animalia *in loco* & *cubili teneris fetibus apto diligendo*, ad quem atten-
dens

dens omnis humana obstupescit solertia. Ad regulas
 hic dirigitur sapientissimas, cunctisque abunde satisfa-
 cit finibus, Opificem ita monstrans summum, qui pos-
 sibiles omnes rerum connexiones unico intuetur mo-
 mento, easdemque finibus applicat optimis. Domici-
 lia sibi eligunt animalia quædam in obscuris sub terra
 speluncis. Præter securitatem sibi & sibi suæ ma-
 jorem parandam & aëris injurias arcendas, longe
 plurima etiam hoc consilio commoda intendunt provi-
 fa. Bestiæ enim rapaces, quæ hujusmodi in primis u-
 tuntur cubilibus, lumine tantum nocturno suis per na-
 turam injunctis defunguntur negotiis, atque ideo lu-
 cem diurnam ægre ferunt, prælertim adhuc tenerio-
 res. Quod quidem periculum, ne in catulorum nu-
 per natorum oculos radii solares irruerent nocentes,
 illo forte præcavere benefica voluit Natura, quod
 signantur cœci, oculis nempe clausis & conglutinatis
 palpebris, quemadmodum in catulis canum & aliis
 ex rapacium genere videmus; sed forte non suffice-
 rent oculis debilioribus hæc cavendi subsidia, nisi spe-
 lunca tenebrosa primum ipsis præberet domicilium,
 unde mater provida eos aliquantum adultiores ad fo-
 ramen extrahit, ut sic sensim fortiori adfvescant luci,
 facultate simul in minori etiam lumine nocturno vi-
 dendi servata. Subterraneæ porro hæ latebræ aditu
 arctiori nutrimenta catulorum a matre conquisita me-
 lius occultant, quam in locis apertis fieri posset, ma-
 xime cum putrescentia odore suo fœtido plurcs alli-
 cerent e longinquο hospites, qui de jure potiori ad

mensam contendere possent. Quis habitaculum *Castoris* suo & catulorum usibus percommode adaptatum non admiratur, quod hominibus exemplo suisse nonnulli credunt ad Architectonicam artem colendam, quæ humanis omni tempore ingenii magnam attulit celebritatem. *Sciuri* cavernam quandam vetustarum arborum & caudicum sibi & genitis eligunt in hospitium, ubi se & prolem nuper natam adeo muniunt, ut nonnisi tenue ad latus foramen liberum illis præbeat ad alimenta quærenda extum. Quæ circumspetio provida illis ad conservationem sui eo magis est necessaria, quo certius est, illos violentiam *Mystelarum*, quæ *Sciuros* pari nisu, quo *Mures*, *Felis catus* persequitur, aliter effugere non posse. Ut siccum catulis præstent stratum *Sciuri* fundo ejusdem Hypna & Lichenes insternuntur, quos Lappones etiam in eunis substernere suis solent infantibus. *Mystela martes* suos quoque catulos in arboribus parit ac servat cavernosis, non autem munimentis æque operosis suum cingit hospitium ac *Sciuri*, cum hostes non habeat adeo infestos. Sufficit ipsi cavernis arbores ab aëris externi asperiori afflatu defendere progeniem. In his mater insidias struit aviculis incaute & lascive ludentibus, quas arreptas dein in suam & familiæ escam adhibet. *Mystela Erminea* & *Nivalis* in acervis lapidum, & inter lapides domibus & horreis subjectos habitacula sumunt, ubi mures & aves quædam parvulæ, ut *Motacillæ* versantur, quæ dapes eis sunt sapidissimæ. In rimis etiam tutæ *Felis*, *Martis* & *Falconis* subbuteonis hestium suorum infestissimorum infi-

infidias optime eludunt. In Avium genere, quarum cura cum in ovis, tum in pullis conservandis requiritur, multo plures paratorum nidorum occurunt variationes, quæ vero omnes progeniei sunt commodæ, & summam prædunt supremi Moderatoris sapientiam. *Accipitres* in arboribus maxime proceris nidulantur, ut ad prædas circumspiciendas eo patentiorem habeant prospectum. Nidus firma construitur materia, ne vastioris molis pulli in illo sese volantes eundem, suam in perniciem lœdant certissimam. Ne autem tenerrimi duro nimis utantur strato, intus fetis, lana aliisque materiis mollioribus nidos obtegitur. Proceræ hæ arbores, in quibus nidos fingunt *Accipitres*, plerumque sunt aridæ, quod sapientissimæ Naturæ œconomiae maxime convenit. Aves enim ex ramis earum fragilibus materiam construendi minori capiunt molestia & excrementa harum avium, teste experientia, adeo sunt corrosiva, ut arbori etjam maxime vigenti copiosius circumgesta, mortem adferant. *Striges* in cavernis montium versus solem meridianum nidos collocant, ut rupes calefactæ temperatum etjam noctu calorem eis suppeditent, & in locis inaccessis plena fruantur securitate. *Picæ* ex ramentis arborum nidos struunt arcuatos exiguo e latere aditu, & plumis aliisque materiis mollibus intus convestiunt, ut pulli prorsus nudi & in tenella ætate nimium sensiles, optimum adversus aëris asperioris noxam habeant tutamentum. Ramuli etjam tenelli complicati marcescunt, ideoque ad sui destructionem, Natura jubente,

primum *Aphides* & dein *Araneas* alliciunt, quæ retibus suis minutiora captant *Lepidoptera*, quæ cuncta pullis parvulis nutrientis inserviunt. Ut ab aëre vehementiori & hostibus suis securi esse possint *Parus pendulinus* & *Oriolus galbula* nidum a fetis, lichenibus & pappo semen, aliisque ejusmodi materiis cohaerentibus struunt & a summis ramorum apicibus pendulum faciunt, apertura lateralı, quæ ad matris introitum ita contrahitur, ut de periculo, quod minitantur hostes, nihil ominino metuat. *Motacilla futoria*, rostro, ut Celeb. FORSTER prohibet, folia duo proprius invicem jacentia perforat, ac dein fetis aut aliis huic fini accommodis rebus, per foramina connectit, quasi si fuendo essent juncta, unde etiam futoria dicitur, hocque artificio suis optime providet pullis. Ut sufficientem habeant pullis nutrientis cibī copiam, omnes fere aves, quæ infectis & eorum larvis vescuntur, Pici, Coraciæ, & quæ sunt plures, in morbidis & cavis nidulantur arboribus. Fragilia quævis & morbosa ex legibus Naturæ ad destructiōnem sunt condemnata. Hac lege ad arbores emarginidas magna congregantur insectorum agmina, quæ sua ibidem ova ponunt, quorum larvæ vigore felicissimo nimium multiplicarentur, nisi ex illis hi moderatores alimenta sumerent & diminutionem horum vastatorum in solidum compensarent suis & pullorum excrementis, quæ in cavo ipsam adgredinntur arboris medullam. *Solopaces* nidos communiter exstruunt in cespitibus paludosis aqua cinctis, ad quos æstus solis amphibia

phibia alicit in alimentum illis destinata, aqua cespites circumcingente optime simul arcente *mystelas*, ovis harum avium inhiantes, quippe quæ ovorum licet avidissimæ, de aqua, instar *Felium* valde metuunt. *Ralli* & *Charadrii* vitam suam *Lumbricis* sustinentes, in agris consitis nidos habent, ubi terram aratam & stercoratam vermes hi inhabitant prædæ futuri, segete densiori simul pullos optime occultante. *Gallinæ* polygamæ nidos formant minime artificiosos sub fructice quodam aut arbore collapsa, ut *Tetraones*, eo quidem nomine pullis accommodatos, quod ibi *Formicæ* suos plerumque colligant acervos, quarum ova primum & saluberrimum pullis *Tetraonum* præbent alimentum. Sic quidem primo intuitu videntur hostibus voracissimis sine omni præsidio in certissimam prædam derelicti; re autem penitus examinata solitam providæ Naturæ neque hic desiderari curam facile patebit. Colore enim suo a *Marium* diverso, inter frutices non facile deteguntur fœminæ, ovis incubantes, dein transpiratio illarum sub incubatione, mutata nempe vivendiratione, diversam adeo a pristina sua sibi contrahit indolem, ut tempore hoc sacrato *Feræ* easdem minime odorari queant. Juxta aquas suos ponunt nidos aves aquaticæ fere omnes, ut nimirum pulli ab initio statim adsvescant elemento sibi destinato. *Anates* nidum vestiunt plumis, suo pectore decerptis, quibus facile ipsæ carere possunt, adventante nimirum calida æstate, ova autem & pulli omnino indigent, ut bene fovens semper habeant stratum indies augendum.

dum. Mater enim instinctu permota quoties abit, nidum, ova aut pullos plumis sibi saepe convellendo demtis, tegit. Qua etjam de caussa ad nidos *Anatis mollissimæ* pretiosissimæ hujus avis plumæ haud exigua quantitate colligendæ occurunt. *Colymbi* nidos singunt fluitantes, quo aquæ sint propiores, ob pedes enim extra æquilibrium, ut expeditius natent, positos, gressum in terra habent tardissimum. Omnes, ut paucis agam, aves in domiciliis exstruendis instinctu seruntur progenitorum pullorum vigori optime profuturo.

§. V.

Tenerrimum etjam animalium in progeniem suam instinctum singularis pullos & catulos *educandi cura* ostendit. Quæ lactantia sunt, ubera prognatis præbent, donec firmatis ventriculi viribus alios postmodum cibos concoquere valent. Lactentibus cunctis mammae æquali jure & servato solicite ordine porrigunt, ne in damnum cæterorum unus vel alter ubera fugendo evacuet. Sic ovis agnis junctim ubera præbet, nec uni præ altero favet. Quam primum motibus apti sunt, ad solertiam functionibus in Oeconomia Natura destinatis necessariam exercentur catuli. Murem captum *Felis* ludendo catulis ostentat, ut parem & pari artificio prædam postea ipsi capere discant. Promtissimum in suis muniis obeundis parentes maxime diligunt & in periculis præ cæteris tuerentur. Quam experientiam venatores in catulis canum venaticorum eligendis consulunt, illum reliquis præferen-

ferentes, quem oborto periculo mater primum servandum arripit. Vitam nonnulla animalia prius quam fetus in diserimine deserunt. Quod in *Didelphidibus* in primis apparet, mater in marsupio sub ventre per naturam formato catulos abscondit, & hoc onere licet tardata, cursu periculum avertere adnititur, & potius se capi patitur, quam persecutori natos dulces in praedam relinqueret. Aves facultate lactandi carentes alios in pullis educandis sequuntur instinctus. *Accipitres* & aves universim praedatoriæ corpora mortua æstui solis putredine liquefcenda exponunt, quo a pullis in cibum sumta facilius digerantur. Quæ infectis vescuntur, larvas, ut moliores, pullis adferunt, donec firmatis maxillis crustata quævis frangere valent. *Gallinæ* femina emollita & vermiculos e terra perfricando suis suppeditant pullis. *Pelicanus* avis maritima in desertis naturæ jussu aridissimis nidum ponit, ubi ipsi & progeniei omnino siti esset pereundum, nisi provida Natura sacculum ipsi dedisset gularem, quem aqua replet in nidum tanta copia interdum effundenda, ut illa non tantum sitim levare pulli, sed artem quoque natandi in illa addiscere queant. Quo sapienti consilio plurimis etiam prospectum est animalibus desertis his locis & solitudinibus devotis. Ad hos quippe *Cnocrotali* nidos *Ferae*, *Leones*, *Tigrides* & plures siccitate defetiscentes haud raro refrigerationem querunt, nec quidquam damni pullis privilegio Naturæ munitis intentant.

Alia, & longe plura, in hujus argumenti illustrationem studiose a nobis collecta adducendi animus fuerat, sed hisce jam temporis angustia pressi subsistere cogimur. Magnus omnino est Auctor & conservator hujus universi, nec ullus immensam Ejus sapientiam perscrutari potest, nec dignis celebrare laudibus.

